

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 4/2014-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. apríla 2014 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Jána Auxta a Rudolfa Tkáčika vo veci sťažnosti K. J., zastúpenej obchodnou spoločnosťou STANO a partneri s. r. o., Námestie 1. mája 16, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Peter Stano, pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 507/2008 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo K. J. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 507/2008 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Okresnému súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 507/2008 **p r i k a z u j e** konateľ bez zbytočných prietahov.

3. K. J. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 200 € (slovom tisícdvesto eur), ktoré je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť K. J. trovy právneho zastúpenia v sume 331,13 € (slovom tristotridsaťjeden eur a trinásť centov) na účet jej právneho zástupcu advokáta JUDr. Petra Stana, STANO a partneri s. r. o., Námestie 1. mája 16, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) uznesením č. k. III. ÚS 4/2014-13 z 15. januára 2014 prijal na ďalšie konanie sťažnosť K. J., (ďalej len „sťažovateľka“) pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 507/2008.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

„Dňa 1. 7. 2008 podala sťažovateľka na Okresný súd Piešťany návrh na zrušenie a vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom manželstvo sťažovateľky zaniklo rozsudkom Okresného súdu Piešťany o rozvode to dňa 10. 3. 2008, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20. 5. 2008.

Na základe uvedeného návrhu si súd vyžiadal od žalovaného, pána M. J., vyjadrenie k predmetu sporu, ktoré bolo súdu doručené dňa 15. 4. 2011 (neodôvodnené priet'ahy v konaní takmer 3 roky).

Dňa 6. 6. 2011 sa konalo vo veci prvé pojednávanie. Následne bola dňa 8. 9. 2011 doručená sťažovateľke výzva, v ktorej Okresný súd Piešťany žiadal sťažovateľku o upresnenie údajov k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území K., na ktorú mu sťažovateľka dňa 22. 9. 2011 odpovedala.

Okresný súd na to následne (s prietahom viac ako 5 mesiacov) uznesením zo dňa 10. 3. 2012 ustanovil v konaní znalca v odbore stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností.

Voči tomuto uneseniu sa sťažovateľka následne dňa 5. 4. 2012, v časti zaplataenia zálohu na znalecké dokazovanie, odvolala a žiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov/trov dokazovania, nakoľko sa nachádza vo veľmi zlej finančnej situácii a zaplataenie súdneho poplatku by veľmi sťažilo jej životné podmienky.

Následne súd v oznámení zo dňa 2. 7. 2012 (prietahy takmer 3 mesiace) vyzval sťažovateľku, aby vyplnila a obratom zaslala Tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka alebo aby mu v lehote 15 dní od doručenia oznámenia predložila rozhodnutie o hmotnej núdzi.

Potom, čo sťažovateľka zaslala súdu požadované doklady súd ďalších 7 mesiacov nekonal, v dôsledku čoho sťažovateľka dňa 24. 1. 2013 požiadala súd, aby vo veci konal a rozhodol, nakoľko je sťažovateľka matkou 4 deti a prostriedky získané z vyporiadania BSM potrebuje na zabezpečenie ich každodenného života, pretože výživné ktoré je otec ich deti – M. J. povinný platiť je na všetky 4 deti spolu iba 200,- EUR mesačne, a ktoré i tak platí povinný nepravidelne, čo bolo zároveň príčinou vedenia exekučného konania voči jeho osobe v marci 2010.

Na základe uvedeného možno vidieť, že súdne konanie o zrušení a vyporiadaní BSM medzi sťažovateľkou a jej bývalým manželom trvá už takmer 5 rokov, z čoho takmer 4 roky predstavujú neoprávnené prietahy v konaní zapríčinené nečinnosťou zo strany Okresného súdu Piešťany.

Ako je možné vidieť, z konania sťažovateľky nemožno usúdiť žiadne spolupôsobenie na prietahoch pretože by to bolo jednak proti jej záujmom, a rovnako i proti záujmom jej detí o ktoré sa stará. Z tohto dôvodu boli všetky úkony na strane sťažovateľky doručené súdu v primeranej lehote, a prietahy v konaní tak jednoznačne vznikli v prvom rade na strane súdu, a v druhom rade na strane žalovaného (bývalého manžela sťažovateľky).

Treba uviesť, že sťažovateľka žije na hranici chudoby so svojimi štyrmi deťmi, pričom bývalý manžel pravidelne neplatí ani vyrubené výživné o čom svedčí upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 19. 3. 2010 EX 47/09. Žalovaný nerušene užíva jediný majetok, ktorý sťažovateľka vlastní spolu so žalovaným, pričom sama býva v provizóriu. Sťažovateľka si musí privyrábať, aj napriek vážnym zdravotným problémom.“

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vo veci jej sťažnosti prijal takéto rozhodnutie:

„Okresný súd Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C/507/200S porušil základné právo sťažovateľky, pani K. J., na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Okresný súd Piešťany je povinný vo veci konať a rozhodnúť do 30 dní od doručenia tohto rozhodnutia.

Okresný súd Piešťany je povinný zaplatiť sťažovateľke finančné zadostučinenie v sume 7.000,- EUR do 7 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresný súd Piešťany je povinný zaplatiť sťažovateľke trovy právneho zastúpenia v súvislosti s týmto konaním.“

Podaním zo 7. novembra 2013 vyzval ústavný súd právneho zástupcu sťažovateľky na odstránenie nedostatkov podania. Doplnenie ústavnej sťažnosti bolo ústavnému súdu doručené 9. decembra 2013.

Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci listom sp. zn. Spr. 71/14 doručeným ústavnému súdu 20. marca 2014 vyjadril okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou. V úvode vyjadrenia okresný súd uviedol chronologický prehľad vykonaných úkonov v prerokovávanej veci. V závere vyjadrenia predsedníčka okresného súdu k sťažnosti dodala:

„Vo vzťahu ku konaniu na Okresnom súde Piešťany uvádzam, že sudcovia podľa možnosti vo veci konali s ohľadom na zaťaženosť, aká je vo všetkých senátoch tunajšieho súdu, preto ani zo strany vedenia súdu nemohlo byť zabezpečené, aby boli nejaké veci prerozdelené z dôvodu nerovnomernej zaťaženosťi v senátoch. Okrem toho treba poukázať, že všetci sudcovia tunajšieho súdu vybavujú v registroch C, Cb a P viac ako 500 vecí v senáte, čo im objektívne neumožňuje vo všetkých veciach konať plynulo a bez prietahov.

Na záver si dovoľujem poukázať na existenciu systémových nedostatkov v oblasti výkonu spravodlivosti vo vzťahu k dlhodobému nedostatočnému obsadeniu tunajšieho súdu väčším počtom sudcov, ktoré vedenie súdu či konajúci sudca nemôžu ovplyvniť nástrojmi, ktorými by sami disponovali na vyriešenie tzv. objektívnych okolností prietáhov v konaní. Táto skutočnosť bola zohľadnená i schválenou novelou zákona o sídlach a obvodoch súdov, kde s účinnosťou od 1. 5. 2013 bol z obvodu tunajšieho súdu odčlenený územný obvod okresu Hlohovec, čo len z časti prispelo k zníženiu nápadu nových vecí, avšak tunajší súd naďalej dokončuje aj všetky veci prevzaté z Okresného súdu Trnava od roku 1997 patriace k územnému obvodu okresu Hlohovec.“

Predsedníčka okresného súdu zároveň uviedla, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti. Sťažovateľka v odpovedi na výzvu ústavného súdu prostredníctvom svojho advokáta uviedla, že *„netrváme na ústnom pojednávaní a súhlasíme s tým, aby Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania v zmysle § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde“*.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 507/2008.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (napr. IV. ÚS 221/04, III. ÚS 103/07, III. ÚS 139/07).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje postupovať v konaní v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ako aj z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, III. ÚS 75/07, III. ÚS 118/07) ústavný súd zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť vecí, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu vecí) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľku.

1. Predmetom napadnutého konania je rozhodovanie okresného súdu o návrhu sťažovateľky, ktorá sa domáha zrušenia a vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ide o konanie, ktoré nie je právne zložité, a uplatňovanie právnej úpravy

zakotvanej v Občianskom zákonníku je stabilizované v rozsiahlej judikatúre všeobecných súdov, ktorá obsahuje aj jednoznačnú metodiku postupu a prerokovania takých majetkových sporov. Ústavný súd uznáva, že takéto spory môžu byť svojou povahou náročnejšie na dokazovanie (aj vzhľadom na znalecké dokazovanie), pretože sa spravidla nielen zisťuje okruh vecí patriacich do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania, ale aj ich hodnota ku dňu zániku a vyžaduje sa aj zohľadnenie viacerých skutočností, ktoré vyplývajú z § 150 Občianskeho zákonníka, najmä pokiaľ ide o komplexnosť vyporiadania tohto majetkového spoločenstva. Samotnú možnú faktickú zložitosť však nemožno dávať do súvislosti s dlhotrvajúcou nečinnosťou okresného súdu.

2. Správanie sťažovateľky ako účastníčky konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Napriek tomu, že ústavný súd konštatuje sťažovateľkin aktívny prístup k súdnemu konaniu a záujem oň (sťažovateľka urgovala konanie vo veci listom z 23. júna 2010 a zo 7. februára 2011 a 25. januára 2013 adresovala okresnému súdu „*zdvorilú žiadosť*“ o konanie), nepodanie sťažnosti na priet'ahy v konaní v zmysle § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov bráni konštatovaniu, že jej správanie bolo primerane súčinnostné a aktívne. Ústavný súd má dôvod predpokladať, že podanie sťažnosti na priet'ahy v konaní na okresnom súde ešte pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ústavy by viedlo k urýchleniu rozhodnutia veci, a teda by už nebolo potrebné obrátiť sa na ústavný súd. Účelom priznania práva podať sťažnosť na priet'ahy v konaní je poskytnutie príležitosti súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (II. ÚS 26/95). Sťažnosť na priet'ahy v konaní podala sťažovateľka na okresný súd až po podaní sťažnosti podľa čl. 127 ústavy (29. novembra 2013). Predsedníčka okresného súdu v upovedomení o spôsobe vybavenia sťažnosti sp. zn. Spr. 205/11 z 23. decembra 2013 posúdila sťažnosť ako dôvodnú a vyjadrila sa, že bude vykonávať dohľad nad plynulosťou konania vo veci tak, aby v danom konaní nedochádzalo k zbytočným priet'ahom.

3. Posledným kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky, bol postup samotného okresného súdu.

Preskúmaním spisu okresného súdu sp. zn. 4 C 507/2008 ústavný súd zistil, že návrh sťažovateľky na zrušenie a vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov bol doručený okresnému súdu 7. júla 2008. Okresný súd ju 28. apríla 2009 vyzval na zaplatenie súdneho poplatku (sťažovateľka zaplatila súdny poplatok 21. mája 2009).

Prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo až 6. júna 2011 po takmer troch rokoch od doručenia návrhu okresnému súdu, pričom návrh s výzvou na vyjadrenie dal okresný súd doručiť odporcovi až 18. marca 2011. Okresný súd na uvedenom pojednávaní rozhodol o nariadení znaleckého dokazovania a odročil pojednávanie na neurčito s tým, že účastníci predložia doklady k svojim majetkovým pomerom (účastníci ich doručili 9. a 21. júna 2011). Od tohto obdobia až do predloženia spisu znalkyni vykonával okresný súd jednoduché úkony – vyzýval právneho zástupcu navrhovateľky na spresnenie údajov týkajúcich sa nehnuteľností, vypracoval uznesenie o ustanovení znalca, vyzýval na zaplatenie súdneho poplatku. Uznesenie o ustanovení znalca spolu s povinnosťou zložiť preddavok na znalecké dokazovanie bolo okresným súdom vydané až 10. marca 2012. Na základe odvolania sťažovateľky proti uzneseniu o zaplatení preddavku na znalecké dokazovanie a jej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov z 13. apríla 2012 rozhodoval okresný súd o uvedenom návrhu. Oslobodenie od súdnych poplatkov jej bolo priznané uznesením z 5. augusta 2013, teda viac ako po jednom roku od sťažovateľkinej žiadosti. Uvedeným uznesením súd zároveň rozhodol o zmene časti výroku uznesenia o ustanovení znalkyne, keďže ustanovená znalkyňa listom z 3. apríla 2012 okresnému súdu oznámila, že v časti nehnuteľnosti mimo zastavaného územia nemôže podať znalecký posudok. Spis bol predložený znalkyni na vypracovanie znaleckého posudku až 19. decembra 2013. Znalecký posudok bol znalkyňou vypracovaný a doručený okresnému súdu spolu so spisom 11. marca 2014.

V priebehu viac ako päťročného konania zistil ústavný súd niekoľko období nečinnosti súdu. Prvé výrazné obdobie nečinnosti trvalo takmer tri roky (2 roky

a 11 mesiacov), a to od podania návrhu až po prvé pojednávanie, ďalšie od 3. apríla 2012 do 8. augusta 2013 (jeden rok a 4 mesiace), resp. v konaní sa vyskytli aj kratšie obdobia nečinnosti. Počas týchto období okresný súd sporadicky vykonával jednoduché úkony (napr. zaslanie návrhu na vyjadrenie, zaslanie tlačiva na dokladovanie pomerov účastníkov). V súvislosti s nimi ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, súčasťou ktorej je aj právny názor, že závažnosť doby nečinnosti súdu sa zvyšuje, keď po nej nasledujú jednoduché úkony (napr. III. ÚS 101/01, IV. ÚS 43/06).

Ústavný súd zároveň poukazuje na neefektívny postup okresného súdu v procese ustanovovania súdneho znalca, v dôsledku ktorého musel viac ako po jednom roku a piatich mesiacoch meniť svoje uznesenie o ustanovení znalca, čím tiež spôsobil zbytočný prieťah v konaní.

Ústavný súd s prihliadnutím na všetky okolnosti daného prípadu, na doterajšiu dĺžku posudzovaného konania a na zistený neefektívny postup okresného súdu dospel k záveru, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 4 C 507/2008 bolo porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku nálezu).

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, príp. nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, príp. prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal. Ústavný súd preto v súlade so svojím rozhodnutím o porušení označených práv sťažovateľky v zmysle § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie (podobne § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľka žiadala priznať finančné zadosťučinenie v sume 7 000 €. Výšku požadovaného finančného zadosťučinenia odôvodnil jej právny zástupca takto:

„Sťažovateľka sa sama stará o 4 deti, pričom od ich otca dostávala nepravidelne 200,- € mesačne. Sťažovateľka býva v sociálnom byte poskytnutom obecným úradom. Sama sťažovateľka musí vykonávať dve povolania, pričom vo svojom riadnom pracovnom pomere poberá minimálnu mzdu. Preto je nútená privyrábať si prípravou cukroviniek (torty) po nociach. Nie nepodstatná skutočnosť je samotný zdravotný stav sťažovateľky. Finančné zadosťučinenie sme navrhli vo výške 7.000 €, čo predstavuje cca 150 € mesačne za obdobie 4 rokov. Ide o súčet nákladov na bývanie za mesiac, ktorú musí sťažovateľka mesačne vynakladať na nájom po dobu 4 rokov, pričom konanie trvá už piaty rok.“

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je pre sťažovateľku dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľke aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky považuje za primerané v sume 1 200 €, ktoré zaviazal uhradiť okresný súd (bod 3 výroku nálezu).

III.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom.

Právny zástupca sťažovateľky si uplatnil trovy konania za dva úkony právnej služby v sume 588,36 € vypočítaných podľa § 10 ods. 1 a § 15 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

Ústavný súd priznal úhradu za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 14 ods. 1 písm. a) a b),

a to za každý úkon po 130,16 €, t. j. 260,32 €, čo spolu s režijným paušálom 2 x 7,81 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje celkovú sumu 275,94 € zvýšenú o 20 % DPH, čo v súlade s § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde považuje za účelne vynaložené trovy konania, t. j. spolu 331,13 €.

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. apríla 2014